

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: J.Š.**, zast. JUDr. Ladislavou Palatinovou, advokátkou se sídlem Vejvanovského 468, Kroměříž, proti **žalovanému: Policejní prezidium, Policie České republiky** se sídlem Strojnická 27, Praha 7 o žalobě na přezkoumání rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 29.4.2010, č.j.:PPR-6194-5/ČJ-2010-99KP

t a k t o :

I . Žaloba se zamítá

I I . Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 29.4.2010 označeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí ředitele Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje ve věcech služebního poměru ze dne 26.1.2010, č. KRPB-125801/ČJ-2009-0600KR, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí vyšel žalovaný ze zjištění, že žalobce dne 3.9.2007 podal u ředitele Policie ČR správy Jihomoravského kraje podnět ze dne 30.8.2007 nazvaný „o zrušení rozhodnutí ředitele PČR, Okresního ředitelství Kroměříž, č.j. OŘKM 202/2004 ze dne 9.8.2004 ve spojení s rozhodnutím ředitele PČR Správy Jihomoravského kraje ve věcech služebního poměru, č.j. SJMK-1218/2007 ze dne 11.10.2004“, a to dle § 135 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb. Tento podnět byl pojat jako podnět k přezkoumání pravomocného rozhodnutí, který byl vyřízen stanoviskem příslušného služebního funkcionáře, avšak Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 27.10.2009, sp.zn. 30Ca 319/2007 zrušil toto stanovisko pro vady řízení. Následně dle právního názoru soudu vydal ředitel

Krajského ředitelství Policie Jihomoravského kraje dne 26.1.2010 prvostupňové napadené rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o obnovu řízení.

Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím ze dne 26.1.2010 byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ve věci, která byla skončena rozhodnutím ředitele PČR Správy Jihomoravského kraje ve věcech služebního poměru ze dne 11.10.2004 ve znění rozhodnutí ředitele PČR Okresního ředitelství Kroměříž ve věcech služebního poměru ze dne 9.8.2004, jímž byl žalobce podle § 107 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb. propuštěn ze služebního poměru ke dni 9.8.2004 a to z důvodu, že nejméně od měsíce února 2004 se podílel nepravdivě jako řidič taxi služby na podnikatelské činnosti provozovatele J. N. Pro tuto činnost si nechal v měsíci únoru 2004 vystavit na Městském úřadu v Holešově průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby pro provozování na území Zlínského kraje, a to po předchozí ústní dohodě se svým kamarádem J. N., který ho požádal, zda by mu občas nevypomohl v jeho podnikatelské činnosti. Služební funkcionář v uvedeném rozhodnutí shledal, že ze strany žalobce došlo k porušení ust. § 152 odst. 2 písm. b) zákona č. 186/1992 Sb., neboť žalobce neměl souhlas služebního funkcionáře k vykonávání jiné výdělečné činnosti v pracovním nebo obdobném poměru.

Správní orgán I. stupně rozhodoval o podnětu žalobce jako o žádosti o obnovu řízení již podle ust. § 192 zákona č. 361/2003 Sb. Vycházel z právní úpravy, že k obnovení řízení může dojít pouze tehdy, jestliže vyšla najevo nová skutečnost, která existovala již v době původního řízení a kterou účastník, jemuž je ku prospěchu, nemohl bez svého zavinění v tomto řízení uplatnit. Podle správního orgánu 1. stupně však z podané žádosti k nevyplynuly takové relevantní důvody pro obnovu řízení, jaké jsou uvedeny v § 192 služebního zákona. Ani v daném případě, nyní při opakovaném posouzení podané žádosti o obnovu řízení nebyly zjištěny žádné zákonné důvody pro obnovu řízení a to ani z úředního záznamu žalobce ze dne 15.7.2004, v němž žalobce výslovně uvedl, že vypomáhal panu J. N. v jeho podnikatelské činnosti při provozování taxislužby. Tato skutečnost byla známa jak služebnímu funkcionáři, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, tak i služebnímu funkcionáři rozhodujícím v odvolacím řízení a rovněž ministru vnitra, který posuzoval předchozí žádost o přezkumné řízení. Proto zhodnotil, že žalobcem namítaná skutečnost, kdy získal pan J. N. koncesní listinu k provozování živnosti, kterou žalobce jako novou okolnost uváděl v podané žádosti o obnovu řízení, není rozhodná.

Žalovaný jako odvolací správní orgán se v napadeném rozhodnutí vypořádával s odvolacími námitkami žalobce, že rozhodnutí služebního funkcionáře I. stupně je nepřezkoumatelné, neboť nebyly provedeny navržené důkazy, nebyl proveden výslech J. N. a k věci se nevyjádřil ani M. Š., tehdejší zaměstnanec, který měl mít k dispozici úřední záznam od žalobce. Žalobce v odvolání vytýkal, že služební funkcionář se nesnažil zjistit skutečný stav věci, vycházel pouze z jednoho úředního záznamu, který byl žalobcem neobratně naformulován. Do souvislosti nebyla dána ani koncesní listina J.N., z níž je zřejmé, že v době, kdy žalobci vypomáhal s rekonstrukcí bytu nemohl provozovat taxislužbu a nelze vůbec dovodit, že by žalobce měl od J. N. získat mzdu formou protislužby.

Žalovaný vzhledem k tomu, že žádost o obnovu řízení byla podána dne 3.9.2007 a odkazovala na ust. § 135 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb., vycházel jak z úpravy dané tímto zákonným ustanovením, tak i z úpravy obnovy řízení podle § 192 zákona č. 361/2003 Sb., za jehož účinnosti o žádosti žalobce rozhodoval (účinnost k 1.1.2007). Žalovaný z obou právních úprav dovodil, že řízení ukončené pravomocným rozhodnutím o propuštění žalobce ze služebního poměru, které nabylo právní moci 18.10.2004, by bylo možné obnovit tehdy, jestliže by vyšla najevo nová skutečnost, která existovala v době původního řízení a kterou nemohl žalobce bez svého zavinění v tomto řízení uplatnit. Druhým důvodem pro obnovu

řízení by byla skutečnost, že rozhodnutí záviselo na posouzení předběžné otázky a třetím důvodem, pokud by se rozhodnutí opíralo o důkaz, o němž se zjistilo, že je nepravdivý.

Žalovaný přezkoumal spisový materiál a ztotožnil se se závěrem správního orgánu I. stupně, že nevyšla najevo žádná nová skutečnost, která existovala v době původního řízení a kterou nemohl žalobce bez svého zavinění v tomto řízení uplatnit a která by mohla odůvodňovat jiné řešení. Žalovaný vzal z původního řízení za prokázané, že žalobce bez souhlasu služebního funkcionáře skutečně vykonával výdělečnou činnost v pracovním nebo obdobném poměru a tento důkaz také není nepravdivý. Žalovaný se ztotožnil se správním orgánem I. stupně v tom, že není zapotřebí provádět dokazování výsledkem pana J. N. a pana M. Š., neboť v původním řízení byl zcela jednoznačně a nadevší pochybnost zjištěn stav věci. Žalobcem zmiňovaná koncesní listina, opravňující pana J. N. k provozování taxislužby, resp. skutečnost, že v době, kdy žalobce vypomáhal panu J.N. s rekonstrukcí bytu, tento ještě zmiňovanou koncesní listinu nevlastnil, není podle názoru žalovaného novou skutečností, kterou nemohl žalobce v době původního řízení bez svého zavinění uplatnit.

Vzhledem k tomu, že žalovaný neshledal důvod pro obnovu řízení rozhodl, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

Proti uvedenému rozhodnutí směřuje podaná žaloba.

Žalobce v podané žalobě namítal, že celé šetření předcházející napadeným rozhodnutím bylo provedeno zcela nedostatečně a že žalobce ve spěchu sepsal úřední záznam, který je založen ve spise, v němž se neobratně vyjádřil ohledně výpomoci svému kamarádovi J. N. a tento záznam se stal podkladem pro jeho propuštění ze služebního poměru. Pouze na základě těchto indicií služební funkcionář rozhodl. Žalobce namítal, že pan J.N. vypomáhal žalobci s rekonstrukcí bytové jednotky, kterou žalobce získal dne 7.3.2001, tato rekonstrukce trvala maximálně 6 měsíců a byla ukončena koncem září 2001. V této době provozovatel taxislužby J. N. neměl oprávnění k předmětu podnikání v provozu taxi služby. Koncesní listina mu byla vydána až 26.6.2003. Pokud žalobci bylo v původním řízení kladeno za vinu, že taxi službu provozoval od února 2004, pak tyto okolnosti svědčí o tom, že z časového hlediska není možno dovodit závěr, že žalobci byla za výkon taxislužby poskytnuta mzda formou protislužby, případně naturálního plnění, jak dovodil služební funkcionář ve věci propuštění žalobce ze služebního poměru. Žalobce namítal, že jeho tvrzení o tom, jak provozoval pomoc při výkonu taxislužby lze ověřit podrobným výsledkem J.N., případně rodinných příslušníků žalobce, kteří by se vyjádřili k rekonstrukci bytu a k výpomoci s rekonstrukcí bytu od J.N. Stejně tak jako jmenovaný vypomohl žalobci, tak žalobce vypomohl i J. N. a to ojediněle. Žalobce tvrdil, že důkazy, které předložil spolu s žádostí o obnovu řízení, nemohl dříve uplatnit, neboť rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru bylo vydáno na základě žalobcem neobratně sepsaného úředního záznamu bez dalších provedených důkazů. Situace byla taková, že žalobce neměl žádnou možnost obrany v řízení o propuštění ze služebního poměru a důkazy tedy bez své viny nemohl navrhnout ani předložit.

Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí není správné v hodnocení, že důkazy, které žalobce předkládal k návrhu na povolení obnovy řízení měl k dispozici v době rozhodování o jeho propuštění ze služebního poměru. Jedná se pouze o tvrzení žalovaného, které není opřeno o jediný důkaz. Stejně tak za důkaz nelze považovat stanovisko oddělení metodiky a kontroly, odboru personálního Ministerstva vnitra ČR ze dne 2.8.2004, které bylo zpracováno v řízení o propuštění žalobce ze služebního poměru. Toto oddělení nemělo kromě úředního záznamu žalobce k dispozici žádné poklady, zejména koncesní listinu J. N. Už skutečnost, že si ředitel PČR Okresního ředitelství Kroměříž vyžádal v řízení o propuštění žalobce ze služebního poměru stanovisko oddělení metodiky a kontroly, odboru personálního Ministerstva vnitra

ČR, svědčí o tom, že nedokázal sám jako služební funkcionář zjistit podstatu, zda žalobce vůbec porušil služební předpisy. Napadené rozhodnutí dle žalobce tedy nemá oporu v předložených důkazech, když návrh na povolení obnovy řízení byl podán v zákonných lhůtách. Bylo prokázáno, že bez své viny nemohl v původním řízení navrhnout a předložit důkazy, které by měly zásadní vliv na rozhodnutí ve věci a důkazy, svědčící o opaku žalovaný k dispozici neměl. Z tohoto hlediska je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné a zamítaný výrok nemá oporu v důkazech, které k návrhu na povolení obnovy řízení byly přiloženy. Žalobce v podané žalobě také uvedl, že se řídil nesprávným poučením odvolacího orgánu, když v rozhodnutí o svém propuštění ze služebního poměru nebyl poučen o právech soudního přezkumu pravomocného rozhodnutí dle soudního řádu správního.

Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Ve svém vyjádření k podané žalobě žalovaný uvedl, že v řízení o povolení obnovy zkoumá příslušný služební funkcionář pouze to, zda jsou splněny zákonné podmínky pro obnovu řízení, která je mimořádným opravným prostředkem a je na ní nárok toliko z taxativně vymezených důvodů. Služební funkcionář nezkoumá, zda předcházející rozhodnutí vycházelo z úplně zjištěného skutkového stavu věci a námitky žalobce týkající se postupu služebního funkcionáře v předchozím řízení jsou proto irelevantní. Žalovaný poukázal na to, že v žádosti o obnovu řízení předložil žalobce kopii koncesní listiny vydané J. N. dne 26.6.2003 a kopii kupní smlouvy. Tyto dokumenty ovšem neosvětlují žádné nové skutečnosti dle § 192 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru, když tyto dokumenty mohl žalobce uplatnit již v předchozím řízení. Stejně tak nebyly zjištěny důvody obnovy řízení i podle ust. § 192 odst. 1 písm. c) zákona. Napadené i prvostupňové rozhodnutí se z důvody nepovolení obnovy řízení dostatečně vypořádávají. K žalobcem namítané absenci poučení o možnosti obrátit se s žalobou na příslušný správní soud žalovaný uvedl, že § 181 odst. 3 zákona o služebním poměru tuto povinnost neobsahuje a připomenul i rozsudek Nejvyššího správního soudu pod sp.zn. 5As 10/2004, podle něhož správní orgány poučovací povinnost o možnosti podání správní žaloby nemají.

Při jednání před soudem zástupci účastníků řízení setrvali na svých stanoviscích. Zástupkyně žalobce namítala, že navrhované důkazy k obnově řízení existovaly v původním řízení, avšak žalobce je bez svého zavinění nemohl v původním řízení uplatnit.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V dané věci bylo napadenými rozhodnutími správních orgánů obou stupňů rozhodováno o podání žalobce ze dne 30.8.2007, kterým žalobce požadoval zrušení rozhodnutí, jímž byl v r. 2004 propuštěn ze služebního poměru z důvodu porušení ust. § 152 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/1992 Sb., kterého se dopustil tím, že bez souhlasu služebního funkcionáře se jako řidič taxislužby podílel na podnikatelské činnosti provozovatele taxislužby J. N.

Z podnětu podané žádosti tedy správní orgány posuzovaly, zda na žádost žalobce ze dne 30.8.2007, podanou dne 5.9.2007 lze zrušit pravomocné rozhodnutí ve věci propuštění žalobce z pracovního poměru.

Přestože žádost žalobce byla podána s odkazem na ust. § 135 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb., ačkoliv tento zákon již ke dni 1.1.2007 pozbyl účinnosti, správní orgán 1. stupně správně z obsahu a smyslu dříve platného ust. § 135 odst. 1 správně usoudil, že žádost žalobce je třeba považovat za návrh na obnovu řízení, neboť důvod obsažený v citovaném zákonném ustanovení, totiž *„jestliže se dodatečně zjistily mimořádně závažné okolnosti, které účastník řízení nemohl bez své viny v řízení uplatnit a které odůvodňují podstatně příznivější rozhodnutí v jeho prospěch“* odpovídá důvodu obnovy řízení jako mimořádného opravného prostředku podle ustanovení § 192 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. účinného od 1.1.2007, tj. v době podání žádosti a rozhodování o žádosti. Proto bylo úkolem správního orgánu 1. stupně zjistit, jaké důvody vedou žalobce k návrhu na obnovu řízení a zda tyto důvody obstojí z hlediska ust. § 192 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb.

V podané žádosti o zrušení rozhodnutí ve věci jeho propuštění ze služebního poměru žalobce poukazoval na nesprávný postup služebních funkcionářů, který vedl k pravomocným rozhodnutím o propuštění žalobce ze služebního poměru a na rozpor tohoto rozhodnutí s právními předpisy. Konkrétně namítal nedostatečně provedené šetření ohledně jeho jednání, když rozhodnutí vycházelo z úředního záznamu žalobce, s tím, že žalobce jen neobratně do tohoto záznamu popsal výpomoc, kterou poskytl při provozování taxislužby kamarádovi J. N. Na podporu svého tvrzení, že šlo toliko o kamarádkou výpomoc, žalobce k žádosti o obnovu řízení předložil kupní smlouvu, jíž dokládal koupi bytu ke dni 7.3.2001 a ukončení provedené rekonstrukce bytu v měsíci září 2001. V této souvislosti uvedl, že v té době J.N.neměl oprávnění k provozování taxislužby, neboť koncesní listina mu byla vydána až 26.6.2003. Žalobce dovozoval, že byl-li propuštěn ze služebního poměru za jednání – za podílení se na provozu taxislužby za časové období od února 2004, tedy časově po získání bytu a ukončení rekonstrukce bytu, svědčí to o tom, že mu ze strany J. N. nemohla být poskytnuta mzda formou protislužby, případně naturální plnění. To lze ověřit jak předloženými důkazy, tak podrobným výsledkem J.N., případně rodinných příslušníků žalobce, kteří by se vyjádřili k rekonstrukci bytu a k tomu, že žalobce svému kamarádovi za několik let vypomohl s jeho činností. Žalobce poukázal na porušení jeho základních práv, když mu bylo znemožněno na základě dlouholetého přátelství nezištně vypomoci kamarádovi, aniž by žalobce porušil své povinnosti z postavení příslušníka Policie ČR. Žalobce také v žádosti uvedl, že se řídil nesprávným poučením odvolacího orgánu, když nebyl poučen o možnosti požádat o soudní přezkum rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru. Žalobce důvod obnovy řízení spatřoval v tom, že okolnosti, které popsal nebyly v původním řízení vůbec zjišťovány a měl by být proveden výslech J. N. a rodinných příslušníků žalobce.

Soud při posouzení důvodů obnovy řízení vyšel z následující právní úpravy.

Ustanovení § 135 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky ve znění platném do 1.1.2007, podle kterého se žalobce domáhal obnovy řízení, stanovilo, že *jestliže se dodatečně zjistily mimořádně závažné okolnosti, které účastník řízení nemohl bez své viny v řízení uplatnit a které odůvodňují podstatně příznivější rozhodnutí v jeho prospěch, může služební funkcionář na jeho návrh změnit nebo zrušit své pravomocné rozhodnutí. Služební funkcionář, který rozhodnutí zrušil, rozhodne ve věci samé.*

Podle § 192 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů ve znění účinném od 1.1.2007 řízení, které je ukončeno rozhodnutím, jež nabylo právní moci, se na žádost účastníka obnoví, *jestliže*

a) vyšla najevo nová skutečnost, která existovala v době původního řízení a kterou nemohl účastník, jemuž je ku prospěchu, bez svého zavinění v tomto řízení uplatnit,

b) rozhodnutí záviselo na posouzení předběžné otázky, o níž bylo příslušným orgánem rozhodnuto jinak, nebo

c) rozhodnutí se opírá o důkaz, o němž se zjistilo, že je nepravdivý, a tato skutečnost může mít podstatný vliv na obsah rozhodnutí.

Soud, vycházející ze žádosti žalobce o obnovu řízení, z jím tvrzených okolností, za nichž byl propuštěn ze služebního poměru a z podkladů správního řízení, posoudil žalobní námitky takto.

V souzené věci žalobce založil svou žádost o obnovu řízení na tvrzení, že v řízení o propuštění jeho osoby došlo k nedostatečnému prošetření povahy jeho činnosti při provozování taxislužby od února 2004 a tím i k nesprávnému právnímu posouzení jednání žalobce jako důvodu pro propuštění ze služebního poměru. Žalobce se domáhal dokazování ve věci výsledkem svědků, které by mělo ve prospěch žalobce svědčit o tom, že jednání žalobce mělo povahu toliko výpomoci kamarádovi a bylo oplátkou za jeho pomoc žalobci při rekonstrukci bytu v r. 2001. Takové nové prošetření okolností, za nichž se žalobce podílel na podnikatelské činnosti J. N. a které by ve smyslu § 192 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb. bylo žalobci ku prospěchu, by mohlo být důvodem pro obnovu řízení toliko v případě, že vyšla najevo nová skutečnost, která existovala v době původního řízení a kterou žalobce nemohl bez svého zavinění v tomto řízení uplatnit nebo pokud by se ve smyslu § 192 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2003 Sb. zjistilo, že některý z důkazů, o něž se rozhodnutí opírá, je nepravdivý.

Novou skutečností podle ust. § 192 odst. 1 písm. a) cit. zákona musí být skutková okolnost či důkaz, který sice existoval v době řízení o propuštění žalobce ze služebního poměru, avšak v té době nebyl zřejmý (nevyšel najevo) a žalobce jej bez svého zavinění (míněno o své vůli) nemohl uplatnit. Taková skutečnost by byla naplněna, pokud by v době řízení o propuštění žalobce ze služebního poměru existoval důkaz o tom, že povaha provozování činnosti žalobce neměla charakter výdělečné činnosti, vyžadující souhlas služebního funkcionáře, avšak zejména, že o takovémto důkazu žalobce nevěděl nebo věděl, ale nemohl jej bez svého zavinění v řízení uplatnit. Žalobce však v řízení uplatňoval svá tvrzení o přátelské výpomoci J. N., výslovně v úředním záznamu ze dne 15.7.2004 uváděl, že se jednalo o výpomoc, kterou byl kamarádovi dlužen za rekonstrukci bytu a uvedl také, v čem tato výpomoc spočívala, na základě jaké (ústní dohody) byla činěna a že byla vykonávána bez nároku na odměnu. Žalobci i správním orgánům v té době a v řízení o rozpuštění žalobce ze služebního poměru tedy byly známy skutečnosti, podle kterých žalobce objasňoval své jednání, bylo známo, z jakých důvodů (rekonstrukce bytu) pro koho (J. N.) a za jakých podmínek (dle tvrzené dohody) žalobce nepravdivě taxislužbu provozoval, a proto na těchto skutečnostech mohl žalobce založit svou obhajobu, návrhy důkazů a správní orgány také další prošetření věci. Šlo tedy o skutečnosti, které byly v době řízení o propuštění žalobce ze služebního poměru známy, žalobce měl možnost o nich vypovídat, navrhnout další dokazování, tj. i výslech J. N., mohl předložit kupní smlouvu na byt a navrhnout výsledky rodinných příslušníků k tomu, že J. N. pomáhal žalobci s rekonstrukcí bytu. Žalobci v tomto jeho počínání, které by vedlo k obhajobě povahy jeho činnosti, nikdo nebránil a žalobce mohl takto o své vůli v řízení postupovat a obhajobu rozvinout. Jestliže však správní orgány vycházely z podkladů, které v řízení shromáždily, avšak dle žalobce tyto podklady nebyly dostačující a mělo být více došetřeno, jak k výkonu taxislužby z jeho strany docházelo, nejde o postup, který by mjel žalobce tak, že lze dovodit, že tyto skutečnosti a důkazy nemohl *bez svého zavinění v tomto řízení uplatnit*. Žalobce tyto skutečnosti v řízení uplatňoval a bylo na něm, aby důkazy, které by mohly svědčit o povaze

jeho jednání jako výpomoci předložil. Pokud žalobce s důkazem - vydáním koncesní listiny J. N. spojuje důvodnost své argumentace o výpomoci kamarádovi, mohl tak v řízení o propuštění ze služebního poměru, stejně tak, jak činí v žádosti o obnovu řízení, poukazovat na tuto koncesní listinu s tím, že provozovateli taxislužby J. N. byla vydána dne 26.6.2003. Jestliže totiž žalobce byl propuštěn ze služebního poměru za jednání, kterého se dopouštěl od února r. 2004, pak v té době koncesní listina a oprávnění J.N. provozovat taxislužbu již existovaly a žalobce mohl o své vůli tento důkaz pro účely řízení navrhnout. Jinou otázkou je, zda skutečnosti o rekonstrukci bytu, které by vyplynuly ze žalobcem navržených důkazů, tj. z kupní smlouvy a případných výpovědi svědků a dále i koncesní listina J. N. mohou ve spojení s předmětným jednáním žalobce, ke kterému došlo až 2 roky a 5 měsíců po rekonstrukci bytu (po výpomoci J.N.) a cca 8 měsíců po vydání koncesní listiny J.N. přivodit jiný závěr o povaze činnosti žalobce, než jaký zaujaly správní orgány. To je však otázka, která není předmětem řízení o návrhu na obnovu v souzené věci, neboť smyslem a účelem tohoto řízení není přehodnocovat či doplňovat výsledky dokazování již pravomocně skončeného řízení, ale případně toto řízení obnovit, jsou-li splněny podmínky *skutečnost, nově najevo vyšlé*, která *nemohla být bez zavinění žalobce uplatněna v původním řízení*. Takovou skutečnost žalobce v žádosti o obnovu řízení nepředestřel. Z jím podané žádosti naopak vyplývá, že se žalobce domáhá došetření věci a doplnění dokazování původního řízení s odkazem, že jím tvrzené okolnosti jeho jednání nebyly vůbec zjišťovány. Tím se žalobce zcela jednoznačně nedovolává obnovy řízení v jejím zákonném smyslu mimořádného opravného prostředku způsobilého změnit závěry již pravomocně skončeného řízení, nýbrž nového skutkového a právního posouzení věci z toho důvodu, že v původním řízení důkazy, které navrhl až v žádosti o obnovu řízení, neuplatnil, ač tak učinit mohl. To, že navržené důkazy mohl uplatňovat v původním řízení je třeba posuzovat z objektivního hlediska, tj. z toho pohledu, že existovaly (byly mu známy) a že mu nic nebránilo, aby se takových důkazů dovolával. Žalobci bylo přeci známo a mohl doložit, že koupil byt, sám uváděl, že jej rekonstruoval za pomoci J. N., bylo mu známo, že v únoru 2004 již J. N. oprávněně provozoval taxislužbu, když mu žalobce s touto činností sám vypomáhal, když koncesní listina byla J. N. vydána dne 26.6.2003 a k výkonu taxislužby jej opravňovala od 1.7.2003. Žalobce se tedy, pokud považoval časové souvislosti mezi rekonstrukcí bytu a svého podílu na provozování taxislužby za relevantní, mohl dovolávat provedení dokazování důkazy, které navrhl až v žádosti o obnovu řízení. Za důvod obnovy řízení nelze považovat stav, kdy žalobce ke svému tvrzení o povaze jeho jednání nepředestřel důkazy či předestřel nerelevantní důkazy a žádostí o obnovu řízení se snaží tento stav dokazování změnit a věc znovu vrátit do původního řízení. Takový postup je v rozporu s účelem a významem obnovy řízení jako mimořádného opravného prostředku a žalobce se jím domáhá prolomení právní jistoty založené již pravomocným rozhodnutím. Žalobcovy návrhy důkazů k okolnostem, které již v řízení o svém propuštění ze služebního poměru uváděl v úředním záznamu ze dne 15.7.2004 a které nejsou ani v rozporu s obsahem jeho tvrzení v žádosti o obnovu (tvrzení o nepravdivé výpomoci kamarádovi) a jejichž navržení a provedení v řízení o propuštění ze služebního poměru nic nebránilo, nelze považovat za nové ve smyslu § 192 odst. 1 písm. c) zákona, resp. takové, které nemohly být bez jeho zavinění uplatněny již v původním řízení.

V dané věci nejsou dány ani důvody obnovy řízení dle § 192 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 361/2003 Sb. Těchto důvodů se žalobce ostatně ani nedovolává. Důvod, který by spočíval v posouzení předběžné otázky v tomto řízení nenastává, a aplikace důvodu, že se rozhodnutí opírá o důkaz, o němž se zjistilo, že je nepravdivý, rovněž není na místě. Pokud žalobce namítal, že se do úředního záznamu ze dne 15.7.2004, z něhož vycházelo předmětné rozhodnutí, vyjádřil neobratně, nelze toto považovat za nepravdivý údaj. Obsah úředního záznamu nelze podrobit testu pravdivosti, když nejde o údaj, ale o subjektivní vyjádření

žalobce, jímž vysvětloval své jednání. Nepravdivým údajem nemůže být ani žalobcem vytýkaná skutečnost, že v rozhodnutí o jeho propuštění ze služebního poměru nebyl poučen o možnosti podat správní žalobu k soudnímu přezkumu podle soudního řádu správního. V tomto případě nemůže jít o důvod obnovy, neboť neuvedení určité možnosti dalšího nápravného postupu ve věci nemůže být nepravdivým údajem. Nadto soud nad rámec posouzení důvodů obnovy podotýká, že neuvedení zákonné možnosti požádat o soudní přezkum správního rozhodnutí není vadou řízení, když správní orgány takovou poučovací povinnost nad rámec svého správního řízení nemají (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 10/2004).

Ze shora uvedených důvodů Městský soud v Praze dospěl k závěru, že správní orgány obou stupňů postupovaly v souladu se zákonem, když ve věci neshledaly důvody pro obnovu řízení a žádost žalobce o obnovu řízení zamítly, přičemž svá rozhodnutí o neexistenci důvodu obnovy řízení náležitě a přezkoumatelným způsobem odůvodnily. Z uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 23. října 2013

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.